विश्रब्धं विश्वस्तं यथातथा ॥ विश्रब्धइति पाठांतरं ॥ त्वद्रक्षणं विहाय कथं गच्छामीत्यत्राह ॥ किंहीति ॥ योरामः प्रधानं यस्य सयत्प्रधानस्त्वमिहागतस्तस्मिन्रामे संशयमापन्ने सति मया तिष्ठंत्या त्वद्रक्षणेन जीवंत्या किंकर्तव्यं भवेत् ॥ तदभावे मरणमेव श्रेयस्तच्चेनकेनापि भवतु रक्षसावाऽन्येनजंतुनावा स्वतोवह्निप्रवेशादिनावेतिभावः ॥ अत्रायं ध्वनिः ॥ राक्षससंहारप्रधानकार्यकरणायागतस्य तव त्वद्भ्रातुर्वा तस्मिन्कार्ये इह मदवस्थित्या संशयमापन्ने इह जीवंत्या मया किंकार्यं भवेत् सर्वत्रोत्पत्तिस्थितिसंहारेषु तव भ्रातुरहमेव सहकारिणी प्रकृतश्च संहारोत्र मत्स्थित्या ननिवर्ततइति ॥ ८ ॥ ९ ॥ एवंबोधिततत्त्वोपि मानुष्यनाटनेन लोकव्यवहारानुसाराल्ल

तेननतिप्रसिविश्रब्धंतमपश्यन्महाद्युतिं ॥ किंहिसंशयमापन्नेतस्मिन्निहमयाभवेत् ॥ ८ ॥ कर्तव्यमिहतिष्ठंत्यायत्प्रधानस्त्वमागतः ॥ एवंब्रुवाणांवैदेहींबाष्पशोकसमन्वितां ॥ ९ ॥ अब्रवील्लक्ष्मणस्त्रस्तांसीतांमृगवधूमिव ॥ पन्नगासुरगंधर्वदेवदानवराक्षसैः ॥ १० ॥ अशक्यस्तववैदेहिभर्ताजेतुंनसंशयः ॥ देविदेवमनुष्येषुगंधर्वेषुपतत्रिषु ॥ ११ ॥ राक्षसेषुपिशाचेषुकिन्नरेषुमृगेषुच ॥ दानवेषुचघोरेषु नसविद्येतशोभने ॥ १२ ॥ योरामंप्रतियुध्येतसमरेवासवोपमं ॥ अवध्यःसमरेरामोनैवंत्वंवक्तुमर्हसि ॥ १३ ॥ नत्वामस्मिन्वनेहातुमुत्सहेराघवंविना ॥ अनिवार्यंबलंतस्यबलैर्बलवतामपि ॥ १४ ॥ त्रिभिर्लोकैःसमुदितैःसेश्वरैःसामरैरपि ॥ हृदयंनिर्वृतंतेस्तुसंतापस्त्यज्यतांतव ॥ १५ ॥ आगमिष्यतितेभर्ताशीघ्रंहत्वामृगोत्तमं ॥ नसतस्यस्वरोव्यक्तंनकश्चिदपिदैवतः ॥ १६ ॥ गंधर्वनगरप्रख्यामायातस्यचरक्षसः ॥ न्यासभूतासिवैदेहिन्यस्तामयिमहात्मना ॥ १७ ॥

क्ष्मणोऽवददित्याह ॥ अब्रवीदिति ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ नसविद्येत नश्येदेवेत्यर्थः ॥ नसविद्येतेत्युक्तं तत्र सकस्तत्राह ॥ योराममिति ॥ १३ ॥ बलवतामिंद्रादीनामपि बलैस्तस्य बलमनिवार्यमधृष्यं ॥ १४ ॥ तव त्वया ॥ १५ ॥ सस्वरोव्यक्तं स्पष्टं तस्य रामस्य नभवति दैवतः अशरीरदेवतासंबंधी कश्चित्स्वरइत्यपिनेत्यर्थः ॥ तदापि शंकायुक्ता नत्वेवमपीत्यर्थः ॥ १६ ॥ किंतर्हि गंधर्वनगरप्रख्या तद्वन्मिथ्या तस्य रक्षसोमायैव वंचनार्थं नतूनोयं स्वरइत्यर्थः ॥ त्वं न्यासरूपतया मयि निक्षिप्तासि अतस्त्वां त्यक्तुं नोत्सहेइत्युत्तरेणान्वयः ॥ १७ ॥